

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ

1 ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς ὁ ἀκηκόαμεν ὁ ἐώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὁ
ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς.
2 καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη καὶ ἐώρακαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλο-
μεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη
3* ἡμῖν. ὁ ἐώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν ἵνα καὶ ὑμεῖς
κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πα-
4* τρός καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν
5* ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν
ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ
6 σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν
μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκοτίῳ περιπατοῦμεν ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν
7* τὴν ἀλήθειαν. ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φω-
τί κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ υἱοῦ
8 αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν
9 οὐκ ἔχομεν ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἐὰν
ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν πιστὸς ἐστὶν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῆ ἡμῖν
10 τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. ἐὰν εἴπωμεν
ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ
ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2 τεκνία μου ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε καὶ ἐὰν τις ἀμάρ-
2 τη παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα ἰησοῦν χριστὸν δίκαιον. καὶ
αὐτὸς ἴλασμός ἐστὶν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ
3 μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι
4* ἐγνώκαμεν αὐτὸν ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ὁ λέγων ἐγνώκα
αὐτὸν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἐστὶν καὶ ἐν τούτῳ ἡ
5 ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον ἀληθῶς ἐν τούτῳ

1 **v.3** ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν και^v υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου. **v.4** και ταυτα γραφομεν ημεις^v υμιν^{τ.μ.κ} ινα η χαρα υμων^κ ημων^{τ.μ.ν} η πεπληρωμενη. **v.5** και αυτη^{τ.κ} εστιν αυτη^{μ.ν} η αγγελια^{κ.μ.ν} επαγγελια^τ ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια. **v.7** εαν δε εν τω φωτι περιπατομεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου^{τ.μ.κ} του υιου αυτου καθαρizei ημας απο πασης αμαρτιας. **2 v.4** ο λεγων οτι^v εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τωτω η αληθεια ουκ εστιν.

ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἔσμεν.
 ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς 6*
 οὕτως περιπατεῖν. ἀδελφοί οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ἀλλ' ἐντο- 7*
 λὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν
 ἤκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ὃ ἐστὶν ἀληθὲς 8
 ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη
 φαίνει. ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ 9
 σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει 10
 καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν 11
 τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει
 ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν τεκνία ὅτι 12
 ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν πατέρες 13*
 ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι νενικήκατε τὸν
 πονηρὸν γράφω ὑμῖν παιδία ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν 14
 πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς ἔγραψα ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι ἰσχυροὶ
 ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν.
 μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον 15
 οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ. ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἐπι- 16
 θυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ
 βίου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν. καὶ ὁ κόσμος 17
 παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει
 εἰς τὸν αἰῶνα. παιδία ἐσχάτη ὥρα ἐστίν καὶ καθὼς ἤκούσατε ὅτι ὁ ἀντί- 18*
 χριστος ἔρχεται καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν ὅθεν γινώσκομεν
 ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν εἰ γὰρ 19*
 ἦσαν ἐξ ἡμῶν μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι
 οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου καὶ 20*
 οἴδατε πάντα. οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν ἀλλ' ὅτι 21
 οἴδατε αὐτὴν καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν. τίς ἐστὶν ὁ 22
 ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστὸς οὗτός ἐστιν
 ὁ ἀντίχριστος ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμε- 23*

v.6 ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος [ουτως]^v ουτως^{T.M.K} περιπατειν. **v.7** αγαπητοι^v αδελφοι^{T.M.K} ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε απ^{T.M.K} αρχης^{T.M.K}. **v.13** γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον εγραψα^v γραφω^{T.M.K} υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα. **v.18** παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι ο^{T.M.K} αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν. **v.19** εξ ημων εξηλθον^v εξηλθον^{T.M.K} αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν^{T.M.K} εξ ημων ησαν^v μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων. **v.20** και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντες^v παντα^{T.M.K}.

24* νος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς
 ἐν ὑμῖν μενέτω ἐάν ἐν ὑμῖν μείνη ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε καὶ ὑμεῖς ἐν
 25 τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς
 26 ἐπηγγείλατο ἡμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν
 27* πλανώντων ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν
 μένει καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρῖσμα
 διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων καὶ ἀληθές ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος καὶ
 28* καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μενεῖτε ἐν αὐτῷ. καὶ νῦν τεκνία μένετε ἐν αὐτῷ
 ἵνα ὅταν φανερωθῇ ἔχῳμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ
 29* ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἐάν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ
 ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

3* ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶ-
 2* μεν διὰ τοῦτο ὃ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. ἀγαπητοὶ
 νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν καὶ οὕτω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα οἶδαμεν δὲ ὅτι
 ἐάν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστὶν.
 3 καὶ πᾶς ὃ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖ-
 4 νος ἀγνός ἐστὶν. πᾶς ὃ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ καὶ
 5* ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς
 6 ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. πᾶς ὃ ἐν αὐτῷ μέ-
 νων οὐχ ἁμαρτάνει πᾶς ὃ ἁμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν
 7 αὐτόν. τεκνία μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς ὃ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός
 8 ἐστὶν καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. ὃ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ δια-
 βόλου ἐστὶν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει εἰς τοῦτο ἐφανερώθη
 9 ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὃ γεγεννημένος
 ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ
 10 οὐ δύναται ἁμαρτάνειν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. ἐν τούτῳ φανερά
 ἐστὶν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου πᾶς ὃ μὴ ποιῶν

v.23 πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον^{κ.ν} πατερα^{κ.ν} χει^{κ.ν} ο^{κ.ν} ομολογων^{κ.ν} τον^{κ.ν} υιον^{κ.ν} και^{κ.ν} τον πατερα χει. **v.24** υμεις συν^{τ.μ.κ} ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε. **v.27** και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου μενει^ν εν υμιν μενει^{τ.μ.κ} και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ως το αυτου^ν αυτο^{τ.μ.κ} χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν υμας μενετε^ν μενειτε^{τ.μ.κ} εν αυτω. **v.28** και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα εαν^ν σταν^{τ.μ.κ} φανερωθη σχωμεν^ν εχωμεν^{τ.μ.κ} παρρησιαν και μη αισχυρθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου. **v.29** εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε οτι και^ν πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται. **3 v.1** ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν και^ν εσμεν^ν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει υμας^μ ημας^{τ.κ.ν} οτι ουκ εγνω αυτον. **v.2** αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε^{τ.μ.κ} οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι ομοιοι αυτον καθως εστιν. **v.5** και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιας ημων^{τ.μ.κ} αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν.

δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 τοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἵνα ἀγαπῶμεν 11
 ἀλλήλους. οὐ καθὼς κἀν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν 12
 αὐτοῦ καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν τὰ δὲ
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου εἰ μισεῖ ὑμᾶς 13*
 ὁ κόσμος. ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν 14*
 ζωὴν ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν
 τῷ θανάτῳ. πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστὶν καὶ 15*
 οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.
 ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐ- 16*
 τοῦ ἔθηκεν καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.
 ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν 17
 ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ
 μένει ἐν αὐτῷ. τεκνία μου μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσσει ἀλλ' ἔργῳ 18*
 καὶ ἀληθείᾳ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν καὶ 19*
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν. ὅτι ἐὰν καταγινώσκη 20
 ἡμῶν ἡ καρδιά ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει
 πάντα. ἀγαπητοί ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν παρρησίαν 21*
 ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν. καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ ὅτι 22*
 τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.
 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ 23*
 αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν
 ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ 24
 καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν
 ἔδωκεν.

ἀγαπητοί μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα 4
 εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν

v.13 [καὶ]^v μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου^{T.μ.κ} εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **v.14** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν^{T.μ.κ} ἀδελφόν^{T.μ.κ} μένει ἐν τῷ θανάτῳ. **v.15** πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστὶν καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ^μ αὐτῷ^{T.κ.ν} μένουσαν. **v.16** ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ^κ θεοῦ^κ ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θείναι^v τιθέναι^{T.μ.κ}. **v.18** τεκνία μου^{T.μ.κ} μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῆ^{μ.ν} γλώσσει ἀλλ'^v ἀλλ'^{T.μ.κ} ἐν^{μ.ν} ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. **v.19** [καὶ]^v καὶ^{T.μ.κ} ἐν τούτῳ γινώσκομεθα^v γινώσκομεν^{T.μ.κ} ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν^v τὰς^{T.μ.κ} καρδίαν^v καρδίας^{T.μ.κ} ἡμῶν. **v.21** ἀγαπητοί ἐὰν ἡ καρδιά [ἡμῶν]^v ἡμῶν^{T.μ.κ} μὴ καταγινώσκη ἡμῶν^{T.μ.κ} παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν. **v.22** καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ'^v παρ^{T.μ.κ} αὐτοῦ ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. **v.23** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν^{T.κ.ν}.

2* κόσμον. ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ πᾶν πνεῦμα ὃ
3* ὁμολογεῖ ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν. καὶ πᾶν
πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ
θεοῦ οὐκ ἔστιν καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται
4 καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε τεκνία καὶ
5 νενικήκατε αὐτούς ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ
τοῦ κόσμου εἰσὶν διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν
6 ἀκούει. ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν
ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ
7 πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. ἀγαπητοὶ ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ
8 γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν. ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν ὅτι
9 ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν
ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα
10* ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν
τὸν θεόν ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
11 ἴλασμον περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἀγαπητοὶ εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν
12* ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. θεὸν οὐδεὶς πώποτε
τεθέαται ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη
13 αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ
μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.
14 καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν
15* σωτῆρα τοῦ κόσμου. ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
16* ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ
πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν
17 καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ. ἐν τούτῳ
τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστὶν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.
18 φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον

4 v.2 ἐν τούτῳ γινώσκειται^ἄ γινώσκετε^{τ.κ.ν} τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν. **v.3** καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν^{τ.κ.ν} ἰησοῦν χριστὸν^{τ.ἄ.κ} ἐν^{τ.ἄ.κ} σαρκὶ^{τ.ἄ.κ} ἐληλυθότα^{τ.ἄ.κ} ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. **v.10** ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν^{τ.ἄ.κ} τὸν θεὸν ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγαπήσεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἴλασμον περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. **v.12** θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη^{τ.ἄ.κ} ἐστὶν^{τ.ἄ.κ} ἐν ἡμῖν τετελειωμένη^ν ἐστίν^ν. **v.15** ὅς ἐὰν^ν ἀν^{τ.ἄ.κ} ὁμολογήσῃ ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. **v.16** καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστὶν καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει^ἄ [μένει]^ἄ.

ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. ἐάν τις εἴπῃ 19*, 20* ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ ψεύστης ἐστίν ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακεν τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακεν πῶς δύναται ἀγαπᾶν. καὶ ταύτην τὴν ἐντολήν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ὁ 21 ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστίν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ 5* πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾶ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ ὅταν τὸν θεὸν 2* ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. αὕτη γὰρ ἐστίν ἡ ἀγάπη τοῦ 3 θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον καὶ αὕτη 4* ἐστίν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν. τίς ἐστίν ὁ νικῶν τὸν 5* κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. οὗτός ἐστιν 6* ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος ἰησοῦς ὁ χριστὸς οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ 7* ὁ πατήρ ὁ λόγος καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν εἰσίν. καὶ 8* τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῆ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἶμα καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσίν. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν 9* ἢ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν ὅτι αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ 10* ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς

v.19 ημεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν^{τ.μ.κ} ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. **v.20** ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ ψεύστης ἐστίν ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακεν τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακεν οὐ^ν πῶς^{τ.μ.κ} δύναται ἀγαπᾶν. **5** **v.1** πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστίν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾶ [καὶ]^ν καὶ^{τ.μ.κ} τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **v.2** ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν^ν τηρῶμεν^{τ.μ.κ}. **v.4** ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον καὶ αὕτη ἐστίν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν^μ ἡμῶν^{τ.κ.ν}. **v.5** τίς [δε]^ν ἐστίν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. **v.6** οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος ἰησοῦς ὁ^{τ.κ} χριστὸς οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν^ν τῷ αἵματι καὶ τὸ πνεῦμα ἐστίν τὸ μαρτυροῦν ὅτι ἡ ἀλήθεια ἐστίν ἡ ἀλήθεια. **v.7** ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν^{τ.κ} τῷ^{τ.κ} οὐρανῷ^{τ.κ} ὁ^{τ.κ} πατήρ^{τ.κ} ὁ^{τ.κ} λόγος^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} τὸ^{τ.κ} ἅγιον^{τ.κ} πνεῦμα^{τ.κ} καὶ^{τ.κ} οὗτοι^{τ.κ} οἱ^{τ.κ} τρεῖς^{τ.κ} ἐν^{τ.κ} εἰσίν^{τ.κ}. **v.8** καὶ^{τ.κ} τρεῖς^{τ.κ} εἰσίν^{τ.κ} οἱ^{τ.κ} μαρτυροῦντες^{τ.κ} ἐν^{τ.κ} τῇ^{τ.κ} γῆ^{τ.κ} τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἶμα καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσίν. **v.9** εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν ἢ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν ὅτι αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι^ν ἦν^{τ.μ.κ} μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **v.10** ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ^μ ἑαυτοῦ^{τ.κ.ν} ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία ὅτι ζωὴν αἰώνιον
 12 ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. ὁ ἔχων τὸν
 13* υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. ταῦτα
 ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῆτε
 ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
 14 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα
 15* κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν. καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν
 ὁ ἂν αἰτώμεθα οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.
 16 ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον
 αἰτήσῃ καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον ἔστιν
 17 ἁμαρτία πρὸς θάνατον οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. πᾶσα ἀδικία
 18* ἁμαρτία ἐστὶν καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ
 γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ
 19 τηρεῖ ἑαυτὸν καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ
 20* ἔσμεν καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ ἦκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν
 καὶ ἐσμέν ἐν τῷ ἀληθινῷ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστῷ οὗτός ἔστιν ὁ
 21* ἀληθινὸς θεὸς καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος. τεκνία φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν
 εἰδώλων ἀμὴν.

v.13 ταυτα εγραψα υμιν τοις^{Τ.Μ.Κ} πιστευουσιν^{Τ.Μ.Κ} εις^{Τ.Μ.Κ} το^{Τ.Μ.Κ} ονομα^{Τ.Μ.Κ} του^{Τ.Μ.Κ} υιου^{Τ.Μ.Κ} του^{Τ.Μ.Κ} θεου^{Τ.Μ.Κ} ινα ειδητε οτι ζωνν εχετε^{Τ.Κ.Υ} αιωνιον τοις^Υ πιστευουσιν^Υ εχετε^Μ και^{Τ.Μ.Κ} ινα^{Τ.Μ.Κ} πιστευητε^{Τ.Μ.Κ} εις το ονομα του υιου του θεου. **v.15** και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν^{Μ.Υ} αν^{Τ.Κ} αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν απ^Υ παρ^{Τ.Μ.Κ} αυτου. **v.18** οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει αυτον^Υ εαυτον^{Τ.Μ.Κ} και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου. **v.20** οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και [η]^Μ η^{Τ.Κ} ζωη [η]^Μ αιωνιος. **v.21** τεκνια φυλαξατε εαυτα^{Μ.Υ} εαυτους^{Τ.Κ} απο των ειδωλων αμην^{Τ.Μ.Κ}.